

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านบทความที่มีเครื่องหมายวรรคตอน กับบทความที่ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ โดยสุ่มตัวอย่างประชากรจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ ในเขตกรุงเทพมหานคร ๓ โรงเรียน คือ โรงเรียนสมถวิลราชคามิ โรงเรียนอำนวยการศิลป์ และโรงเรียนพัฒนา ในครั้งแรกใช้ประชากรประมาณโรงเรียนละ ๖๐ คน แล้วทำการคัดเลือกให้เหลือกลุ่มประชากรที่มีความสามารถทางภาษาไทยทัดเทียมกันเพียงโรงเรียนละ ๓๐ คน ใช้วิธีการคัดเลือก ๓ วิธีคือ

๑. ผู้วิจัยสร้างแบบตรวจสอบสายตา เพื่อคัดเลือกประชากรที่สายตาไม่ดี (สั้นยาว) ออกไป โดยพิจารณาจากการขีดฆ่าอักษร "น"
๒. ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน เพื่อคัดเลือกกลุ่มประชากรที่มีความสามารถทางภาษาไทยทัดเทียมกัน
๓. พิจารณาจากคะแนนผลการสอบภาษาไทย (วิชาอ่านเอาเรื่อง) ในการสอบภาคกลาง ปีการศึกษา ๒๕๑๖

เมื่อได้กลุ่มประชากรที่ต้องการแล้ว ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการโดยเปรียบเทียบวากยะแผนผลการสอบจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ๒ ชุด ทำการทดสอบ ๒ ครั้ง การทดสอบครั้งแรก ชุดที่ ๑ มีเครื่องหมายวรรคตอน ชุดที่ ๒ ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน เว้นระยะไปอีก ๒ สัปดาห์ ทำการทดสอบครั้งที่ ๒ ซึ่งแบบทดสอบมีข้อความหรือเนื้อหาเหมือนการทดสอบครั้งที่ ๑ แต่ชุดแรกไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน ชุดที่ ๒ มีเครื่องหมายวรรคตอน แล้วนำคะแนนผลการทดสอบ เฉพาะชุดที่มีเครื่องหมายวรรคตอนมารวมกัน และชุดที่ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนมารวมกัน ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สูตร Z-test ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ z-test ได้ค่า $Z = ๓.๑๖๓๘$ ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ $.๐๕$ แสดงว่าคะแนนที่ได้จากบทความที่มีเครื่องหมายวรรคตอนแตกต่างกับคะแนนที่ได้จากบทความที่ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน นั่นคือ โดยเฉลี่ยแล้วคะแนนที่ได้จากบทความที่มีเครื่องหมายวรรคตอน จะสูงกว่าคะแนนที่ได้จากบทความที่ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ ของโรงเรียนสมถวิลราชคำรี โรงเรียนอานวนศิลป์ และโรงเรียนพิพัฒนา อานวนบทความที่มีเครื่องหมายวรรคตอน เข้าใจได้ดีกว่าบทความที่ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน

การอภิปรายผลการวิจัย

๑. จากผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนสามารถอ่านบทความที่มีเครื่องหมายวรรคตอน เข้าใจได้ดีกว่าบทความที่ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน หรืออีกนัยหนึ่งบทความที่มีเครื่องหมายวรรคตอนช่วยให้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายอ่าน เข้าใจได้ดีกว่าบทความที่ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้นักการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ เครื่องหมายวรรคตอนในการอ่านบทความ ในการแต่งบทเรียน และตำราเรียนต่าง ๆ มากขึ้น

๒. การคัดเลือกประชากรใน เขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับสาขาไม่มีผล เพราะทางโรงเรียนได้จัดให้นักเรียนได้รับการตรวจสอบสาขาทดสอบรวม ประมาณปีละ ๑ ครั้ง จะเห็นได้จากผลของแบบตรวจสอบสาขาทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

๓. คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบคัดเลือกประชากร และคะแนนผลการสอบภาษาไทย (วิชาอ่านเอาเรื่อง) เทอมกลางมีผลในการคัดเลือกประชากรมาก เพราะคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบจริง คะแนนสูงสุดกับคะแนนต่ำสุดไม่แตกต่างกันมากนัก

ขอเสนอแนะ

๑. ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนปลาย ควรฝึกให้นักเรียนรู้จักใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างถูกต้อง เพื่อเสริมประสิทธิภาพในการเขียนและการอ่านของตน อันจะเป็นผลดีแก่การศึกษาในระดับต่อไป

๒. นักการศึกษา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้แต่งตำรา ควรพิจารณาและสนับสนุนการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในหนังสือแบบเรียน และเอกสารประกอบการสอนครูเรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนอ่านบทเรียนด้วยความเข้าใจยิ่งขึ้น

๓. ควรมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในบทความระดับต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง เพื่อให้มีผลงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และจรรโลงคุณค่าของภาษาไทยไว้ตลอดกาลนาน.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย